

Česko je rájem pro superbohaté a peklem pro chudé, vidí expremiér Jiří Paroubek

- CZ24 News | 2. září 2023

ČESKO: V jednom mainstreamovém českém deníku se v pátek na snadno přehlédnutelné straně 16 dole objevil článek, který informuje velmi stručně o tom, jak je rozděleno v Česku finanční bohatství.

Je to smutné čtení. K výsledku jistě přispívá monopolizace české ekonomiky, kterou ovládají ty největší české firmy, často se zahraničními majiteli. Tyto firmy si určují tržní pravidla a v podstatě devastují kupní sílu občanů- spotřebitelů, ale také ekonomiku malých a středních firem. To je jeden z rysů současné doby. Pravicové koalici, vedené ODS se v roce 2007 podařilo eliminovat progresivní zdanění firem a zavést rovnou daň. Přitom předáci ODS, kteří sami sebe považují za národní stranu, zapomněli, že velká část velkých firem s velkými obraty a velkými zisky jsou vlastně dceřiné firmy vlastněné zahraničními společnostmi. A že tedy zisk těchto firem bude vlastně vylepšovat finanční situaci mnohem bohatších států, nežli je Česká republika. V některých letech bylo do zahraničí odvedeno přes 300 mld. Kč dividend na konta mateřských zahraničních firem.

Monopolizace je nesporně jedním z faktorů, který způsobuje snižování bohatství České republiky, a to ve srovnání s jinými zeměmi střední a východní Evropy. Před dvaceti lety připadalo na Česko 17% veškerého finančního majetku ve zmíněném regionu. A 14% fyzického majetku v regionu střední a východní Evropy. Na konci roku 2022 to už podle Boston Consulting Group bylo méně než 9% finančního majetku a 6% fyzického majetku.

Podle šetření ve studii Global Wealth Report více než čtvrtina finančního bohatství, tedy jak hotovost, dluhopisy či akcie připadá v Česku přibližně na stovku lidí. Jejichž osobní majetek převyšuje 2,2 mld. Kč.

Pouze 1% české populace, tedy zhruba 100 tisíc lidí, disponuje finančním majetkem přesahujícím 5 mil. Kč. Za střední třídu se přitom v tuzemských podmínkách považují lidé s finančním majetkem mezi 5 až 100 mil. Kč. Střední třída v celosvětovém měřítku drží třetinu veškerého kapitálu. V Česku je to pouze 17%.

Nicméně, můžeme říci, že poměrně malá část českého obyvatelstva (do 1%), vlastní podstatnou část soukromého majetku v zemi. To je nejlepších cesta k oligarchizaci země.

A pokud se na jedné straně akumuluje bohatství v rukou úzké skupiny lidí, vzrůstá pochopitelně na straně druhé také podíl chudoby, tedy chudších a chudých lidí na celkové populaci. Podle PAQ Research jejich podíl proti loňsku stoupl z 16 % na 28%. To jsou lidé, kteří ze svého měsíčního příjmu nešetří vůbec nic a prakticky mají jen minimální úspory.

Domácností, které nyní přicházejí o úspory je 36%. Tato část lidí sice každý měsíc něco ušetří, ale ušetřené peníze v zásadě vydávají na zvyšující se platby a podstatnou část z těchto peněz jim konzumuje inflace.

Prostě sociální situace v České republice je pro nejméně polovinu české společnosti velmi vážná, ba kritická. 1% lidí si může vyskakovat, stovka lidí si žije jako na zámku (mám na mysli zámky typu Versailles či Petrodvorec za monarchických režimů v 19. století) k chudnoucím nižším středním vrstvám se přidávají v průběhu času další a další lidé, kteří se prostě nestačí vyrovnávat s tempem inflace. Skutečná střední třída v Česku tak netvoří ani pětinu obyvatelstva. Konec konců i to se

projevuje na klesající podpoře pro Fialovu vládu. Spokojení jsou jen ti nejbohatší a zužující se střední třída a k nim přibývají ještě dezorientovaní spoluobčané, kteří si ze setrvačnosti myslí, oblnuti provládními médii, že to snad Fialova vláda dělá dobře. Přemýšlejí a konají takto proti svému „třídnímu zájmu“.

Je zřejmé, že tzv. vládní úsporný balíček bude ve svých důsledcích znamenat další útok na životní úroveň českých lidí. Jediné řešení je ukončit trapnou epizodu této vlády a nahradit ji kabinetem, který by změnil zásadním způsobem jak principy vnitřní politiky, tak zahraniční politiku státu.

Řekněme si otevřeně, že prosperita Evropské unie a České republiky v posledních deseti či dvaceti letech byla postavena především na levných ruských surovinách. Dnes levné suroviny nemáme a hloupá vláda zatěžuje ekonomiku státu nad rámec toho, co vůbec v těch příštích 10 - 15 letech potenciál národního hospodářství unese zbytečnými výdaji na nákup zbraní a zbraňových systémů za desítky miliard korun. Rychlá militarizace státu, jeho monopolizace dělá z republiky ráj pro velké světové zbrojařské a další obří firmy a českým občanům s průměrnými příjmy zbývají jen oči pro pláč.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)